

VELKÁ LHOTA, BESKYDY ZDENĚK TREFIL

Objekt je situován na severní hranici jižně se svažujícího pozemku o velikosti cca 6.500 m², v jehož spodní části je vzrostlý les. Pozemek je součástí přírodního táhlého terénního útvaru - rokle, svažující se ve východozápadní ose k nedaleké přehradě.

Navržený objekt je co do měřítka jednou z největších stavebních struktur v obci, ihned po bývalé škole, nebo památce lidové architektury - dřevěném evangelickém kostelíku z r. 1783, se kterým je také v přímém vizuálním kontaktu. Právě tento objekt se stal předobrazem pro celkovou koncepci vily, která ve svém soudobém pojetí interpretuje dualitu exteriéru a interiéru, pro lokální architekturu tak typickou.

Výsledkem je 3D fasáda z trapézového perforovaného plechu versus celodřevěný interiér.

Perforovaný trapézový fasádní plech jako druhá kůže objektu, sluno- a větrolam, bezpečnostní bariéra v jednom, propůjčující hmotě novostavby specifické měřítko, technicistní prvek, integrující dům do okolní přírody.

Konstrukčně se jedná o dřevostavbu, tedy místně tradiční stavební techniku,

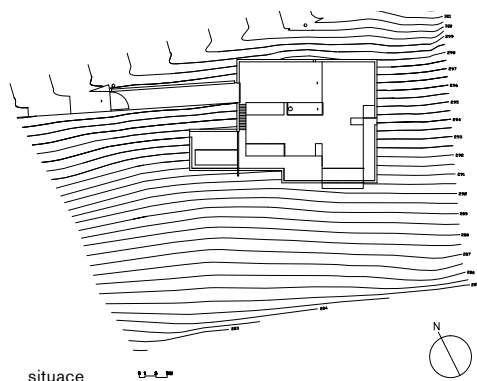
avšak posunutou technologicky na úroveň současnosti - křížem lepené dřevěné panely v kombinaci s ocelovými nosnými prvky dávají vzniknout dřevěnce III. tisíciletí.

Koncepce vnitřních prostor domu je variací na téma „plan libre“- všechny obytné místnosti orientované na jih, ze severu vstupní dvůr, garáž a hospodářské prostory domu. Vstup na úrovni ložnicového podlaží, obytné pak o úroveň níže, jeden prostor s předsunutou terasou s obytnou a sportovně relaxační částí s bazénem.

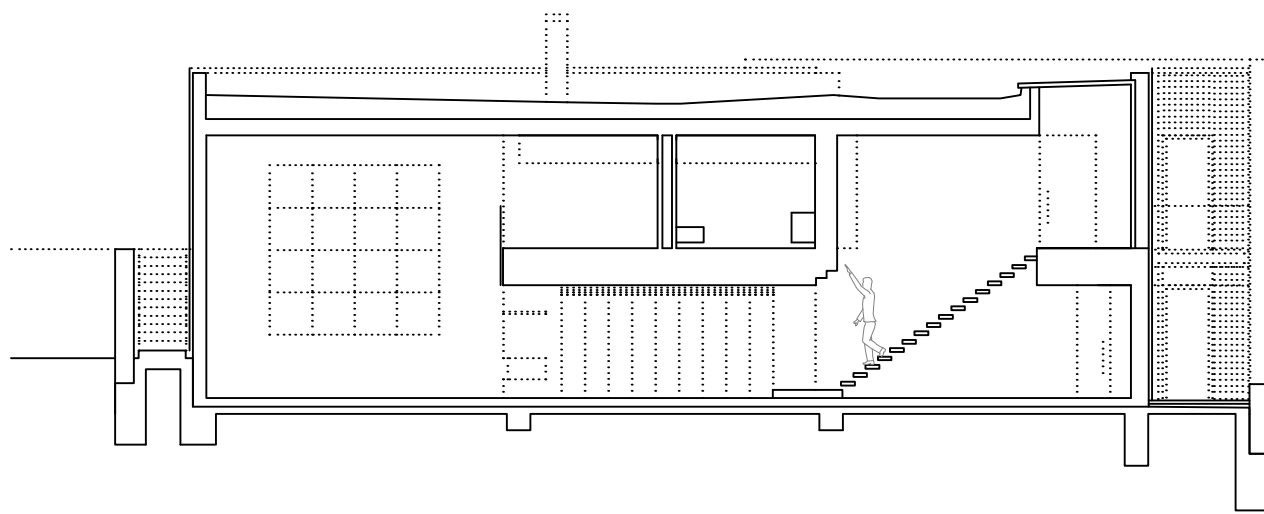
Velkoplošné prosklení od firmy Josko, zajišťující propojení exteriéru s interiérem - okolní příroda se stává integrální součástí interiéru domu. V jihozápadní části domu prostorová koncepce graduje dvoupodlažní galerii s knihovnou a rohovým oknem, zprostředkovávajícím nejatraktivnější výhledy na místní krajinu, včetně nedalekého evangelického kostelíku.

Objekt je navržen jako pasivní dům s inteligentním systémem řízení budovy, solárním ohřevem TUV a s vytápěním tepelnými čerpadly.

Materiály – dřevo, AL-plech, kov, sklo, kámen, v různých variacích.

řez podélný

VALAŠSKÁ VILA

TEXT PETR VOLF

Vila navržená Zdeňkem Trefilem na západním konci beskydského výběžku, odkud je široký výhled do okolní krajiny, je zajímavým příspěvkem na téma současné regionální architektury. Svým celistvým řešením patří ke špičce současné české produkce rodinných domů. Vyzařuje sebevědomí, ale není arogantní, a přes svůj objem si uchovává poetickou křehkost, která se na Valašsko hodí. Nezastírá vysoké ambice, a to v řadě ohledů: ať už vhodným výběrem stavebního místa, velikostí, architektonickou koncepcí, volbou materiálů, důsledným řešením interiérů a detailů, stejně jako využitím nejmodernějších technologií, díky nimž se dá dům podle potřeby ovládat na dálku.

Ostatně, ambiciózní je jak investor, úspěšný podnikatel ve stavebnictví, tak architekt, kterého si pro návrh svého domu najal. Sedmačtyřicetiletý Zdeněk Trefil má svoji architektonickou kancelář ve Valašském Meziříčí, kde se také narodil a kde vystudoval Střední průmyslovou školu stavební (nástupkyně Odborné školy pro zpracování dřeva), která je spojená takovými jmény, jako je Antonín Tenzer, Václav Hlinský, Richard Podzemný, Zdeněk Plesník, Ladislav Vrátník, Jaroslav Kadlec - nebo Petr Žert či Kamil Mrva. Ve studiu dále pokračoval na brněnské technice a později ještě ve Švýcarsku na curyšské ETH v Curychu u profesora Maria Campiho. Ve Švýcarsku nejenom studoval, ale také pracoval - v ateliéru Jiřího Oplatka v Basileji, kde se podílel návrhu několika bytových domů. Po návratu do Valašského Meziříčí získává v roce 2005 Grand Prix Obce architektů za Dům na půl cesty, který byl mezi národní jury vyhodnocen jako nejlepší mezi novostavbami.

Zatímco Dům na půl cesty je příkladem sociálního stavebního programu, tak vila je jako představitelka individuálního bydlení jeho protipólem. Nerodila se rychle. Projekt byl sice hotový už v roce 2007, stavební práce ale začaly až v roce 2012 a byly dokončeny za další dva roky. Jako základní materiál byly zvoleny dřevěné panely podpořené ocelovými nosníky, protože jednak dřevo k Valašsku odnepaměti patří, jednak zohledňuje nejbližší kontext, který je určen na dohled stojícím

evangelickým kostelíkem. Architekt se ve svém komentáři zmiňuje o tom, že vlastně navrhl „dřevěnkou jednadvacátého století“. Nepoučeným staromilcům, kteří si nechávají stavět na klíč formálně pojaté repliky dřevěnic, to musí připadat nepochopitelné, ba drzé, nicméně Zdeněk Trefil svým nekompromisním přístupem ukazuje, jak se dá bez kýčovitého mimikry (často je jedná o zděný dům s dřevěným prkenným obkladem, malými dělenými okny, sedlovou střechou a obytným podkrovím) vytvořit soudobou architekturu. Rozhodně jde o výrazný krok kupředu – ať už ve srovnání se zmíněnými „chaloupkami“, ale zvláště s obludnými kanadskými sruby, které si noví bohatí nechávají stavět nejenom ve všech českých, moravských a slezských horách, ale, bohužel, dá se na ně narazit i v nížinách, kupříkladu v Polabí.

Na této valašské vile se mi zamlouvá právě to, jak ryzím dojmem působí a že si nehraje na nic, čím není. Chce jediné: být sama sebou, což by mělo být smyslem každé architektury, která kolem nás vzniká, ale daří se to tak v jednom promile pokusů. Má plochou střechu, rozměrná okna, vykonzolovanou ložnici, ale také bazén na terase vyhříváný pomocí solárních panelů. Jedná se o kompozici dvou do sebe prostoupených kvádrů. Gabiony ji dodávají podporu a ve výrazu pevnost i odolnost, stejně jako další probarvení. Její osobitost však zásadně dotváří hliníkový trojrozměrný hliníkový obklad, který slouží jako slunolam či lehká ochranná vrstva, nicméně přiznávám, že nejsilněji působí jeho estetická funkce, dodávající domu až přeludnou lehkost a šarm, na jaký jsme zvyklí spíše z volné umělecké tvorby než z architektury. Člověk přišedší na parcelu chvíli nevěří svým očím. Je to kupodivu mnohem přesvědčivější dojem, než jaký nabízely vizualizace, s nimiž jsem se měl možnost ještě před začátkem samotné stavby seznámit (zpravidla to bývá naopak, realita pokulhává za prvotními, počítačem prezentovanými záměry). Jakkoliv je to věc v podstatě technicistní, tak je ozdobná a krásná.

To, že se na vile nešetřilo, je znát také v jejím interiéru. Povedlo se jej vyladit; zařízení bylo v kompetenci autora, který

dostal možnost navrhnout jídelní stůl, židle, stolky v ložnici, koupelnové skříňky, držáky na ručníky, knihovnu a další výbavu. Přispělo to – pochopitelně – k soudržnosti celku, který je zde ve znamení světlého dřeva. Od samého počátku se také počítalo s uměleckým dílem (rozměrný objekt-obraz z nerezového plechu) pro hlavní obytný prostor, který se otevírá přes patro do galerie: kortenový artefakt vnáší do domu určitou případnou syrovost, akcentuje též vertikálnost místnosti tvořící srdce architektury vily.

Samotný valašský region, v něm se vila nachází, je relativně rozsáhlá a velmi malebná oblast. Táhne se od Zlína na jihu (kde působí Svatopluk Sládeček, Pavel Míček, Pavel Mudřík či Hana Maršíková s Jitkou Ressovou), přes Valašské Meziříčí (Zdeněk Trefil) a Rožnov pod Radhoštěm (Karel Janča), až po Kopřivnici na severu (spjatou s Kamilem Mrvou), se stává zajímavou architektonickou lokalitou, kterou se vyplatí zblízka sledovat. S trochou patriotické nadsázky se snad dá použít přirovnání ke švýcarskému Graubündenu, kde se i v malých obcích už roky staví domy podle návrhů Giona Caminady, Valeria Olgiatiho nebo Petera Zumthora a upírá se k nim pozornost celého světa. Valašsko sice svými Beskydami či Javorníky nedosahuje takových výšek jako Alpy, ale dlouhými údolím, rozsáhlými lesními porosty a uměřenou zemědělskou aktivitou má osobitý charakter, k němuž přispívá tradiční (její historický přehled je k vidění ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově) i současná architektura. Zvláště při střídání zimy a jara, když pod silícím sluncem taje sníh a na mezích pastvin prosvítá jako z herbáře slisovaná suchá tráva, zažívá člověk příjemné, až povznášející pocity. Jsou umocněné zvukem kravských zvonců, který se nese vzduchem prostoupeným vlhrou, silicemi smrkových lesů i oděrem kravinců. Není to sentiment chytající se zašlých časů, ale jde o vnímání čehosi současného, syrového, zvláště sebevědomého, velmi autentického. Rozhodně je tu potenciál přirozeného stavebního rozvoje za účasti kvalitních místních architektů, kteří se po studiích vracejí do oblasti, z níž pocházejí, jako to udělal Zdeněk Trefil.

OKNA BEZ KOMPROMISŮ

„Stavba nového domu nebo jeho přestavba je pro většinu lidí tou největší investicí v životě. Jedno z nejdůležitějších rozhodnutí jsou přitom okna a dveře, které činí deset procent z celkového objemu investic na dům. Okna reprezentují navenek, starají se o příjemné obytné prostředí jak uvnitř, tak i opticky a přispívají rozhodně k bezpečnosti. Proto se vyplatí vsadit při výběru oken a dveří na správného partnera,“ říká pan Tomáš Chmelíř, jednatel společnosti MORAVIA HOME, která je dodavatelem výrobků rakouské firmy JOSKO pro Českou republiku.

Spolupráce s architekty „Architekt by měl mít vždy na zřeteli nejen vysokou kvalitu architektury a designu, ale i bezchybný provoz díla a komfort svého klienta. Okna JOSKO splňují tyto požadavky beze zbytku, je to kvalita bez kompromisů“, říká autor projektu architekt Trefil.

Jak dokazuje i vydařená stavba, jsou ideální volbou pro moderní stavby prosvětlená řešení. Ve vile jsou všechny obytné místnosti orientovány na jih a díky prosklenému bezrámovému rohovému oknu se návštěvníkovi nabízí nejatraktivnější výhledy na místní krajinu, včetně nedalekého evangelického kostelíka. Architekt tak docílil i kýženého dojmu splynutí s okolní přírodou, integrace

domu do okolí a nabídnul pomyslný most mezi dvěma světy.

Funkce a design Okno tvořené výhradně sklem je pomocí i výzvou pro architekty, nabízí neotřelou fasádu, více světla a méně starostí, a je důkazem efektivního propojení novátorství v technologické oblasti, těsně spjatým s vysokým estetickým účinkem, uživatelským komfortem a tepelně technickými parametry.

Tato funkční a designová záležitost je velice žádaným prvkem v moderních stavbách. Řešení bezrámových skel je oblíbenou volbou v novodobé architektuře, a to hned z několika důvodů. Čistý průhled nenarušuje vzhled domu, rozšiřuje pracovní prostor a napomáhá k úspoře tepla v zimním období až o 30%. Okna efektivně chrání proti hluku, překvapivě snadno se udržují, snadno se ovládají a pyšní se dlouholetou životností.

Častým doplňkem velkoformátového zasklení bývá zastínění, v případě JOSKO jím mohou být například oblíbené venkovní žaluzie. Montáž takových žaluzií je záležitostí jednoduchou a rychlou.

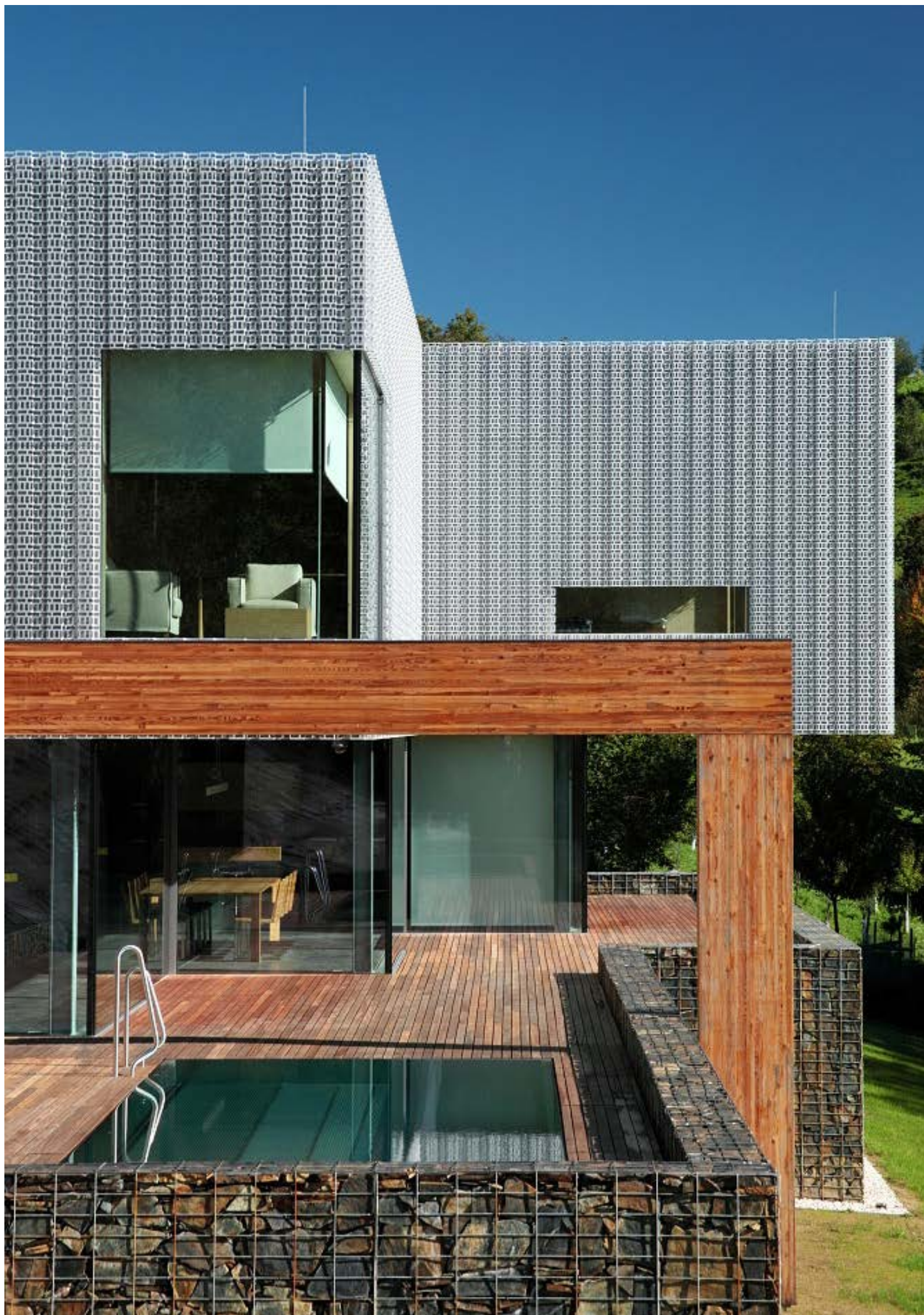
„Nepřestávám vycházet z úžasu nad tím, jak výrobky Josko dodávají nově vznikajícím stavbám punc luxusu a čistoty. Být podepsán

pod značkou, která přináší tak výraznou přidanou hodnotu, pro mě je velkou ctí a srdcovou záležitostí.“ dodává Tomáš Chmelíř.

Potvrzená kvalita Pozitivní kritika přichází ze stran uživatelů, ale i odborné veřejnosti, konkrétně renomovaných členů poroty, kteří každý rok udělují ceny za design, inovace a podnikání - od ceny RedDot Design Award přes státní cenu za design a cenu EnergieGenie až po hospodářskou cenu Pegasus a další ocenění, přičemž jsme v každé z těchto cen bodovali již několikrát díky našim produktům, ale i díky personální oblasti vůči pracovníkům. Josko se aktivně angažuje v sociální oblasti a ekologii a symbolicky tak propojuje vizi příjemného výhledu a vynikající vyhlídky do budoucna díky důrazu na bezpečí a inovaci.

Josko je jedním z předních celoevropských podniků působících na trhu s okny a dveřmi. V Rakousku je již jasnou jedničkou na trhu s dřevo-hliníkovými okny a silnou dvojkou na trhu s okny a dveřmi celkově. Prémiová značka Josko představuje design a inovativní produkty, jako jsou okna, vchodové dveře, vnitřní dveře a systémy bezrámového zasklení. Technika bezrámového zasklení udává trend ve světě moderní architektury a je hojně využívána nejen v komerčních či minimalistických interiérech.

SCHODY PRO RD VELKÁ LHOTA / SWN MORAVIA

TEXT PETR ŠUMAN, VÝKONNÝ ŘEDITEL

Myšlenka. Jedno slovo. Ale skrývá mnohé. Nelze jednoduše definovat, čím vším prochází investor, architekt, dodavatel. Je to proces. Proces, na jehož závěru je dílo, které je odkazem. Dílo ztělesňující prolnutí invence a umu. Celková estetika díla je zakotvena už v samotné myšlence. A také v otevřeném přístupu všech zúčastněných. Ano, mluvím zde za dodavatele jen malé části tohoto svébytného a inovátorského projektu, jehož účastníkem nám bylo ctí být. Snažili jsme se zde vydat z našich dlouholetých zkušeností maximum tak, aby výsledné dílo bylo harmonickým celkem. Cílem bylo dostat slibu, že to co léta děláme a o co se snažíme, bude zde plně k dispozici novému majiteli. A aby dílo sloužilo k jeho úplné spokojenosti po dlouhý čas. Není jednoduché najít vždy to správné řešení. Ale jsou chvíle, kde se vytvoří spontánní vazba mezi tvůrcem myšlenky, investorem a řemeslem. A zde doufám, že se snaha všech povedla.

Příprava. Již od počátku zde byla zřejmá snaha architekta o dodržení nejvyšší principů kvality zpracování a použití sofistikovaných detailů. S panem architektem Trefilem byla v tomto směru velmi dobrá spolupráce, neboť měl jasnou představu, co od výsledku očekává. Vše začalo důslednou a poměrně dlouhou trvající přípravou, kde jsme se snažili najít to pravé řešení, ten správný materiál a odpovídající zpracování. Víze architekta byly postupně ztvárněny naším konstrukčním týmem. Je jasné, že ne vždy a ne vše lze realizovat. Hledání konečného řešení je geneze, proto projektová příprava probíhala hledáním optimálních cesty. Velmi důležitá zde byla názorová shoda. Pokud něco nebylo možné vyrobit, navrhovaly se varianty, vše se diskutovalo. Byl to pro nás takový malý workshop. Konečné sofistikované řešení je zásluhou využití prověřených konstrukčních řešení a důsledným odladěním všech souvisejících detailů.

Materiál. Velký důraz byl kladen na výběr hlavního nosného materiálu – zde je to evropský dub. Dřevo a sklo tvoří základní materiál námi dodaných konstrukcí. A právě ono dřevo je alfou a omegou dokonalého díla. Jsme si vědomi toho, že pokud chceme

dosahovat nejvyšší kvality výsledného díla, tak bez nejlepší vstupní suroviny to nepůjde. Proto dřevo ve formě řeziva nakupujeme pouze od prověřených dodavatelů v Evropě. Dřevo je nakoupeno v surových fošnách, které pak skladujeme ve svých zastřešených skladech i několik let tak, aby bylo dokonale vyzrálé a stabilizované. Dále je pak ještě nutné dřevo důkladně vysušit. Firma proto disponuje vlastními elektronicky řízenými sušárnami, kde dřevo prochází velmi pečlivě monitorovaným a řízeným procesem sušení. Na základě toho můžeme zaručit, že materiál, který používáme do svých realizací, je tím nejlepším. Skleněné konstrukce nakupujeme od zahraničního dodavatele na západ od našich hranic. Není to vůbec levná záležitost, ale opět jde o nevyšší technicky dosažitelnou kvalitu. Nerezové komponenty vyrábíme zde, v české republice.

Zpracování. Nejen výběr materiálu, ale i důkladné zpracování je podstatou dokonalého díla. Vše začíná již na předvýrobní přípravě, kde byly z vysušených fošen vybrány takové, které svojí kresbou nejvíce odpovídaly představě architekta. Zde jsou pak fošny naformátovány a připraveny k dalšímu zpracování. Vzhledem ke složitosti a vysokým požadavkům na vlastní dílo bylo při zpracování formátů použito v hojné míře CNC technologie obrábění dřeva. Toto vysoce technologicky vyzrálé řešení zaručí, že zpracování materiálu bude dokonale přesné. Navíc umožní následně čistou a přesnou montáž na stavbě samotné.

Po opracování CNC strojem prochází materiál dále výrobou přes egalizaci, finální opracování až do úseku předmontážního seskládání. K zaručení dokonalého provedení díla je zapotřebí zkušební seskládání přímo na dílně, které odhalí i nejmenší chyby, které jsou ihned odstraněny. V této fázi se vyzkouší veškeré navržené kotvení a prověří funkčnost navržených řešení a detailů.

Dále pak následuje proces povrchových úprav, kde byl materiál na přání architekta opatřen olejováním. Olejování dřeviny je samostatným technologickým procesem, kde je využito přírodních, vysoce jakostních olejů k dosažení efektního, sametově hebkého a přitom difúzně otevřeného povrchu.

Při zpracování dřeva se snažíme

postupovat maximálně citlivě k životnímu prostředí a využít každý i sebemenší zbytek drahocenného materiálu. Pro příklad sušárny i celý výrobní areál je vytápěn právě za pomoci odřezků. Spotřebujeme tak vše do poslední třísky.

Montáž. Je to samostatná disciplína, která může vše podtrhnout nebo vše zkazit. Zde vše proběhlo takřikajíc „na jedničku“. Velkou zásluhu na hladké montáži má dlouholetá zkušenost a vysoká míra zodpovědnosti. A také předchozí zkušební spasování na dílně. Pro montážní práce využíváme vlastní perfektně sebraný team. Je to uzavřená společnost nadšených lidí, kterým dělá práce radost. Jejich schopnost poradit si i s nejsložitějšími detaily z nich dělá mistry svého oboru. A na výsledku je to určitě vidět.

V průběhu stavby se našlo i několik velmi složitých částí. Například umístění šest metrů dlouhého skla na vnější zábradlí. Tento díl musel být na stavbu umístěn za pomoci milimetrové přesnosti jeřábu, který sklo podával přes dům a mnoha zkušených rukou našich montážníků. Podařilo se.

Závěr. Není mnoho staveb, kde se sejde osvětlený investor, invencemi nabitý architekt a sofistikovaný dodavatel. A to vše ve vzájemné harmonii. Ale výsledek pak stojí za to.

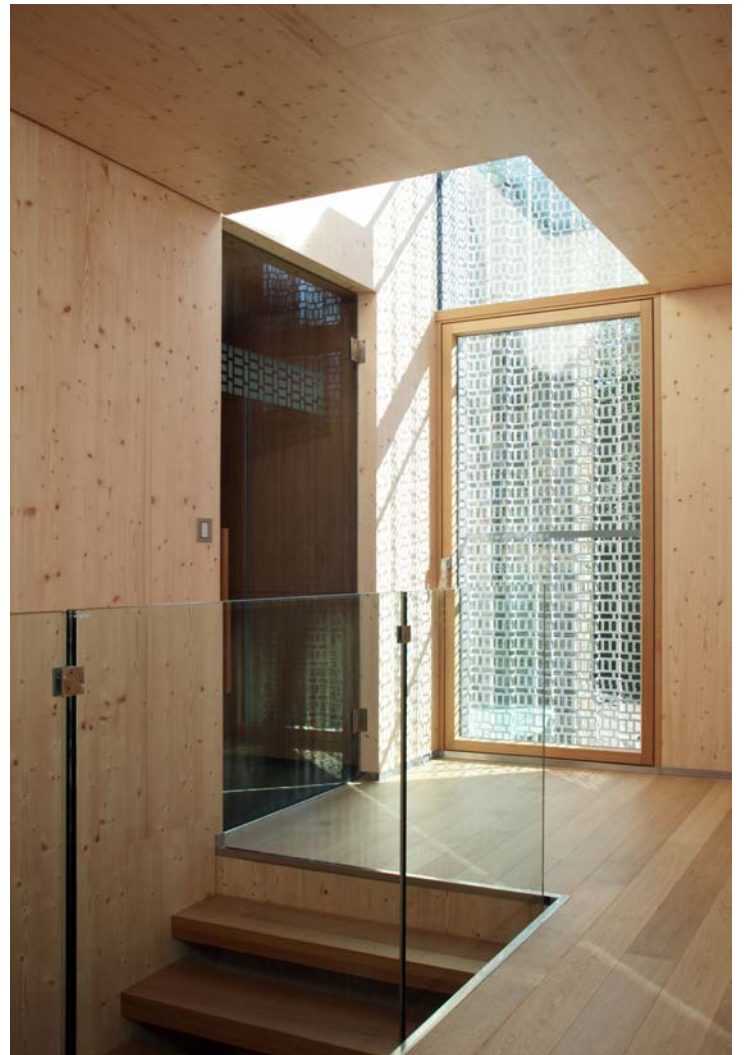
Posouzení jeho architektonických i řemeslných kvalit je potřeba nechat na jiné instituce.

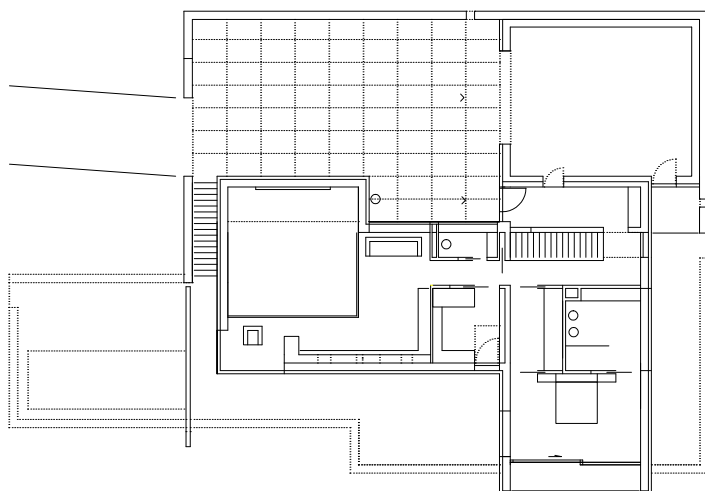
Ale nejen architekturou je člověk živ. Je velmi důležité, aby i investor uměl ocenit kvantu dodaného díla. A nejen slovem. Zde veškeré platby za dodané dílo probíhaly jako podle pravítka. Radost spolupracovat.

Pro nás - dodavatele, to byla výzva i poučení pro budoucnost. Bylo nám ctí, pane architekto, děkujeme.

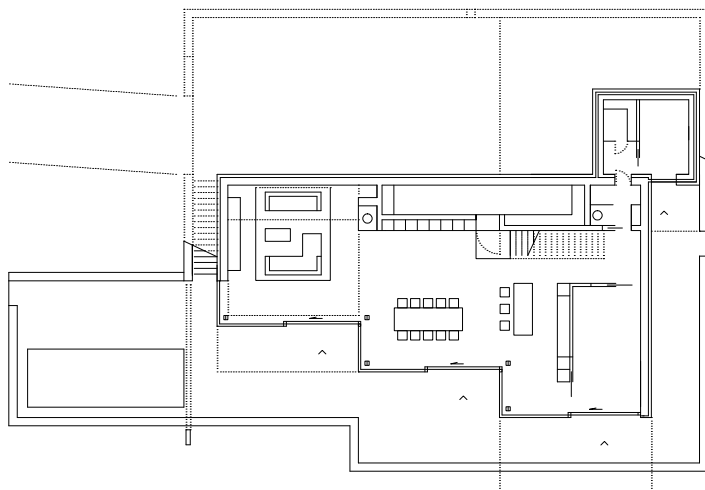
www.swn-schody.cz

půdorys 2. NP

půdorys 1. NP

English Lorem Ipsum TSundelit dolorib
 usdanto tatenis maximolut eum voloria vollores
 mint est vollam imi, et, cum et pedestest quid qui
 illa quos sum quam, sit et laborem poratectur ad
 eatent atiatu ute excepel latur?
 Pis atur? Tem. Et audandae. Ximenimus ex evera
 nulparit qui doluteturese sum laboremporro
 deseque et debis ium hicae. Ut voluptat eation
 plitiosame volorentiae nes ut litis entur ad qui
 cuptas invenda volum iusapedit laccuptati
 dolorrym volorit volorit, vit repelist eum et
 dolesequam que derum quiam endae vellam
 es volupta volupti nihitaspatit aute es derro test
 iunt plit ab id que num quis dolorep errore autes
 aut milia que con et, nonse qui vitis reptiuntis
 delis elesend elesero rporest iumquatiam netur
 archicaboris arcipienis alistias autemporum imi,
 officabor aspid que dolum ese alissit veribus
 perchil lamus, qui odionsedi am verit magnate
 mpeleent ilitor runtio. Et verum quas eicati qui
 omnimagnam, saeptis maiorumquost fugiam qui
 alique sit repenatiasi aut laborat ad et et officimet
 rehent licil minvellori autas aut pa valore, comnis

VILA V BESKYDECH VELKÁ LHOTA, BESKYDY

HLAVNÍ ARCHITEKT KLIENT soukromá osoba

AUTOR Ing. arch. Zdeněk Trefil

SPOLUPRÁCE Ing. Petr Ramík, Ing. arch. Zoe

Malovcová, Patrik Obr, Tomáš Chytka

VÝTVARNÉ DÍLO Jan Zemánek

ZASTAVĚNÁ PLOCHA dům 310,93 m² + terasa

160,43 m² + dvorní část 114,19 m² + příjezd. cesta

137,86 m²

PODLAHOVÁ PLOCHA 393,64 m², z toho 1.NP

177,99 m², 2.NP 215,65 m²

DODAVATEL SCH se skleněným zábradlím
SWN Moravia, s. r. o.

DODAVATEL OKEN JOSKO MORAVIA

HOME, s. r. o.

